

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9522/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Аца Настасијевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Вукојица Секулић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 436/22 од 28.12.2022. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 436/22 од 28.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 436/22 од 28.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 863/22 од 31.10.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа 50.000,00 динара са законском затезном од пресуђења 31.10.2022. године до исплате, док је преко досуђеног до траженог износа од 60.000,00 динара са припадајућом каматом тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 27.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 436/22 од 28.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајаућем делу из става првог изреке и у ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да би се прихватило одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је утврдио да из навода ревизије тужене не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, нити неуједначена судска пракса. У конкретном случају, нижестепени судови су одлуку о висини правичне новчане накнаде за душевне болове које је тужилац трпео због повреде угледа и части донели оценом свих околности конкретног случаја, а посебно ценећи интензитет и трајање душевних болова тужиоца, у смислу члана 200. Закона о облигационим односима. Како је наведено у домену слободне процене суда, са ограничењима у смислу да суд мора води рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи накнада нематеријалне штете, а тужена наводима ревизије оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, те имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају то Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 20.09.2022. године и означена је вредност предмета спора од 1 динар. У току поступка, тужилац је определио тужбени захтев на 60.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**